

ΜΗΝΥΜΑ
ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ
2017

Πρὸς
Τὸν εὐαγγῆ Ἱερὸ Κλῆρο,
τοὺς Ὅσιωτάτους Μοναχοὺς καὶ Μοναχές
καὶ τὸν φιλόχριστο Λαὸ τοῦ Θεοῦ

*Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!*

Εὐθὺς ὡς ἐπεφάνη ἡ αὐγὴ τοῦ Νέου Ἑτους δὲν ἔμεινε στόμα νὰ μὴν προφέρει καὶ αὐτὶ νὰ μὴν ἀκούσει εὐχές κυρίως ὑπὲρ μακροζωΐας καὶ εὐτυχίας. Δύο εἶναι κυρίως τὰ ἀγαθὰ ποὺ ἐπιθυμεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀποκτήσει καὶ νὰ ἔχει ἀναφαίρετα καὶ ἀπεριόριστα, τὴν ζωὴ καὶ τὴν εὐδαιμονία. Αὐτὰ διακαῶς ποθεῖ καὶ ἐπιδιώκει, αὐτὰ ἀποτελοῦν τοὺς ἄξονες τῆς ὑπάρξεώς του, σ' αὐτὰ ἐνορᾷ καὶ συναισθάνεται τὸν γνήσιο προορισμό του.

Ὅσονδὴποτε καὶ ἂν οἱ πολυχρονιστικὲς καὶ εὐδαιμονιστικὲς εὐχές μας φέρουν ἐκάστοτε τὴν σφραγίδα τῆς τυπικῆς κοινοχρησίας καὶ τῆς τετριμμένης φιλοφροσύνης, ὅπως συνήθως ἀνταλλάσσονται ἀμοιβαίως μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐν τούτοις ἔχουν πολυσήμαντο βάθος καὶ σπουδαῖο περιεχόμενο, διότι ἀποδεικνύουν τὴν ἀνωτερότητα καὶ εὐγένεια τοῦ ἀνθρώπου ἐπάνω ἀπὸ ὅλα τὰ δημιουργήματα καὶ τὸν ὑψηλὸ προορισμὸ τῆς ὑπάρξεώς του.

Ὁ ἄνθρωπος πλάσθηκε καὶ προορίσθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ γιὰ νὰ ζεῖ τὴν ἀτελεύτητη ζωὴ. Γι' αὐτὸ ὅσονδῆποτε καὶ ἂν κατὰ τὴν ἐπίγεια διαδρομὴ του βλέπει τὸν θάνατο γύρω του νὰ ἀπειλεῖ τὴν ὑπαρξή του, ἐν τούτοις τὸν θεωρεῖ ξένο, ἀλλότριο τῆς δικῆς του φύσεως, σὰν κάτι ἀφύσικο καὶ παράλογο. Γι' αὐτὸ ποθεῖ τὴν ζωὴ.

Ὁ σαρκωθείς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ διεκήρυξε ὅτι ἦλθε στὸν κόσμος, ὥστε οἱ ἄνθρωποι νὰ ἔχουν ζωὴ καὶ περίσσεια ζωῆς (Ἰωάννου ι' 10).

Αὐτὴ τὴν ζωὴ χαρίζει ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς σ' ὅσους πιστέψουν σ' Αὐτόν, ποὺ ἀκόμη κι ἂν πεθάνουν θὰ ζήσουν, ὅπως διεκήρυξε «ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται» (Ἰωάννου ια' 25). Οἱ ἄνθρωποι μετέχουμε σ' αὐτὴ τὴν ζωὴ μὲ τρόπο ποὺ εἶναι μυστήριο, κατὰ τὸ ἀποστολικὸ «ἡ ζωὴ ἡμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ» (πρὸς Κολοσσαεῖς γ' 3), ἀλλὰ ποὺ εἶναι ἀληθινός, ποὺ συμβαίνει πράγματι. Μὲ τὴν συμμετοχὴ μας στὰ ἅγια Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας νικᾶμε τὴν φθορὰ καὶ τὸν θάνατο καὶ ζοῦμε μαζὶ μὲ τὸν ἀθάνατο καὶ αἰώνιο Θεό.

Μαζὶ μὲ τὴν ζωὴ ὁ ἄνθρωπος ποθεῖ καὶ τὴν εὐδαιμονία, τὴν εὐτυχισμένη ζωὴ τὴν ἀπαλλαγμένη θλίψεων, πόνων, ἀσθενειῶν, δοκιμασιῶν καὶ ὅλων τῶν λυπηρῶν. Παρὰ ταῦτα σὲ τίποτε δὲν βρίσκει ὁ ἄνθρωπος στὴν παρούσα ζωὴ τὸ πλήρωμα τῆς εὐτυχίας, τὴν ὁποία τόσο διψᾷ. Οὔτε ἡ υγεία ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμά της, οὔτε ὁ πλοῦτος κατευνάζει τὴν ἐπιθυμία της, οὔτε ἡ δόξα τὴν ἱκανοποιεῖ. Ὅποιαδῆποτε δὲ ἡδονὴ τῶν αἰσθήσεων, ἔνεκα τῆς βραχύτητας καὶ τοῦ κενοῦ ποὺ συνοδεύει τὸν χορτασμό της, δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτὸν τὸν πόθο τῆς εὐτυχίας.

Συνεπῶς οἱ εὐχῆς ποὺ ἀνταλλάσσουμε οὐσιαστικὰ μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι ἡ ἀληθινὴ εὐτυχία μας ἐξασφαλίζεται, ὅταν ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ τὸ θέλημα τῆς ἁμαρτίας προκαλεῖ στὸν ἄνθρωπο θλίψη, πόνο, δάκρυα, ἀγωνία καὶ θάνατο, κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγο «τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος» (πρὸς Ρωμαίους στ' 23).

Εὐλογημένο τὸ Νέο Ἔτος ἀπὸ τὸν Θεὸ
Μὲ θερμὲς πατρικὲς ἐόρτιες εὐχάς

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ